

писма, както и възеле (групове), скажоцѣнны нѣща, мостри и други такивы. *Л. Д.* 1869 *p. 46*. Търговците занасяле въ своян градъ само една незначителна часть отъ гореказанните стоки, които са наричале „мостри“, и продавале ги така, щото отъ печалбата имъ да са въсползува сичкиятъ еснафъ. *З.* 141.

Мостъ с. м. мостъ, съ ч. **Мостътъ**, мн. ч. **Мостове Мостове** ум. **Мосте** **Мостецъ** мостикъ: Номинафъ едношъ на мостотъ, Видофъ мома на пенджера. *M. 455*. Да сторимъ вѣра и клятва Дърво зелено дур, позлатено Да направимъ златни мостове Златни мостове на черното море И да минемъ въ онаа земя Некръстена и немиросана. *M. 39*, „Малчи ми сестро Марио! Мие ке ти го зѣиме; Накъ тебе не го да амѣ, Ке го да амѣ на занатъ, Да пра'ить страшни мосте'и, Да върхѣтъ прешините души“. *M. 33*. „Найхубаво е на свѣт-а, Хубаво и хайліа Да си мостови направишъ, По мости, Мати, да връзватъ Дребно, Мати ле, и Ъдро, Старо, Мати ле, и младо, Куцо, Мати ле и слипо“. *M. 98*. Хора пакъ съвсѣмъ безъ пары, напълнили по едно шире водж, зели по двѣ чашинъ въ ржкъ, па ся въсправили на моста или тамъ. *Л. Д.* 1869 *p. 173*. Варви старчекъ призъ мостецъ, Тиква носи на газецъ. *Ч. 114*.

Мотаъ Мотамъ (*Мак.*) ил. дл. наматываю, мотаю: Прѣждъ отъ врътена мутаажъ на мутовилка и съставяю пасма отъ изброенни нишки, връзани на главы отъ нѣколко четеници. *Пк. 84*. Бѣгай бѣгай Еремия, И то ти ю гайдурия, Ке ти мотатъ черева-та Сось жељзни мотовила. *Кп. 221*. На св. Еремія кършать стомни, шутарки черепи. Въ Прилепъ пеиетъ: бегай, бегай, гату, со твои-те гадицица! ето ти го Еремія, ке ти мотитъ черева-то со жељзно матоело. *M. p. 524*. **Мотае ми са нѣщо на езика**, вертился что либо на языке или на умѣ? Какво бѣбрешъ ти тамъ, като че нѣкоя страшна тайна се мотае на езика ти (*schweble*), та не може да се отѣши отъ него. *Pm. 86*.

Мотика с. ж. мотыка. **Мотичка** ум. Кѣква-то люлка залюляла, тѣкава мотика и закопала. *Ч. 179*. Врахъ углаждать съ мотыки отъ горѣ на повърхностъ. *Пк. 58*. А кѣту порасте малко, до единъ педж загъръжть го на около съ мягка прѣсть съ малки мотички. *ib. 54*.

Мотовила Мотовилка с. ж. мотовило: Мотовила вила, надъ водж ся вила, водж не пила, травъ не пасла—а педж сланий?—Тиква. *Ч. 121*. Мутовилка е едно измѣreno дърво на края вилисто отъ единъ странж, а на другъ странж има напрѣкъ отгорѣ вдълбено дръвце и на тѣкнъто на кръстъ, коя странж ся зѣвѣ и „кръстовице“. На нея мутовилка мутаажъ прѣждъ отъ врътено. *Пк. 84**). Една лѣнива жена плашила мажа си да не ходи въ горѣ да ѹсѣче мотовилка за прѣждъ. *Пн. 171*.

Мочурливъ Мочорливъ пр. болотистый, мокрый, сырой: Что